

Natuur.oriolus

bpost
PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

Retouradres: Natuurpunt,
Coxiestraat 11, 2800 Mechelen

VLAAMS DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VOOR ORNITHOLOGIE | APRIL-MEI-JUNI 2020 | JG 86 | NR 2
NATUURPUNT | COXIESTRAAT 11 | B-2800 MECHELEN

natuurpunt
Studie

Bruine Klauwier:
nieuw voor België

35

Grote Barmsijzen
gedreven door honger?

40

Populatiebeheer
Brandganzen

51

Eerste waarneming van Bruine Klauwier in België

en eerste geval van ondersoort *lucionensis* voor Europa en West-Palearctisch gebied

Op 25 oktober 2019 werd de eerste Bruine Klauwier *Lanius cristatus* voor België ontdekt. Hier volgt het relaas van de vondst en de determinatie, tot op de ondersoort *L. c. lucionensis*, nieuw voor het West-Palearctisch gebied.

► Kenny Hessel & Gerald Driessens

► Bruine Klauwier *Lanius cristatus lucionensis* adult mannetje. 25/10/2019. Heist (W), bewijsfoto net na de ontdekking (Foto: Kenny Hessel)

Ieder najaar spaar ik (Kenny Hessel) enkele dagen verlof op om naar leuke, doortrekkende zangvogels te zoeken in het Zeebrugse havengebied. Dat gebied leerde ik zo'n 25 jaar geleden kennen, door als piepjonge vogelaar deel te nemen aan excursies van de toenmalige Wielewaal-afdeling Brugge, nu vogelwerkgroep Mergus. Ook al heeft het gebied heel veel van zijn wijsheid en natuurschoon verloren door de alles verslindende havenuitbreiding, er duiken nog geregeld zeldzame soorten op. Dat was ook het geval in het najaar van 2019, met in oktober op enkele dagen tijd waarnemingen van Roodoogvireo *Vireo olivaceus*, Siberische Sprinkhaanzanger *Helopsaltes certhiola*, Izabeltapuit *Oenanthe isabellina* en een Daurische of Turkestaanse Klauwier *Lanius isabellinus/phoenicuroides*.

Voor 25 oktober 2019 werd zonnig en rustig weer voorspeld en had ik afgesproken met een van mijn vaste Torhoutse vogelvrienden, Geert Carette. We konden echter pas om 9:45u. vertrekken. Ervan uitgaande dat Johan Buckens naar dagelijkse gewoonte dan de meest strategische bosjes aan de oostdam al had uitgekamd, startten we maar meteen aan de westelijke strekdam van de haven. De vorige dag werd hier trouwens de aankomst van 10-tallen Roodborsten *Erithacus rubecula* en Winterkoningen *Troglodytes troglodytes* vastgesteld, met als kers op de taart een Bruine Boszanger *Phylloscopus fuscatus*. Na wat braakliggende restzones te hebben afgelopen, was het al snel middag en besloten we om ons broodje op te eten aan de baai van Heist, een van de laatste natuurlijke delen in het havengebied.

We parkeerden nabij de vuurtoren van de oostdam en ik stelde voor om zoals gebruikelijk het duindoornstruweel tussen de kustweg en de havenafsluiting af te lopen. In het verleden werd hier geregeld Bladkoning *P. inornatus* en Draaihals *Jynx torquilla* gezien. Na amper 15 m. in de groenstrook, vloog vlak voor onze voeten een relatief grote, contrastrijke zangvogel op van de grond. De vogel landde op de afsluiting en liet zich kort bekijken met de verrekijker. Ik schreeuwde de naam 'Bruine klauwier!' uit, terwijl Geert in feite vlak naast me stond. Wat een beleving voor ons beide om deze nieuwe soort voor België te ontdekken.

Toen de vogel een halve minuut later in een populier verdween, postte ik de ontdekking op de lokale WhatsApp-groep 'The kust birds'. Uitgerekend de man met de grootste Belgische soortenlijst, Patrick Beirens, had die dag verlof en was binnen een kwartier ter plaatse, gevolgd door Sander Bruylants. In de loop van de volgende uren snelden vele tientallen andere vogelaars toe. Opvallend toch hoeveel volk een nieuwe soort voor België op de been brengt. Na 15:00u. verdween de klauwier plots spoorloos en voor de toegesnelde vogelaars volgde een zenuwslopende zoektocht.

Pas net voor de schemering kon hij worden teruggevonden door Kurt Boux. De Bruine Klauwier verplaatste zich naar de Sashul aan de overkant van de kustweg, waar hij zich tot 29 oktober zeer goed liet bestuderen.

Beschrijving

Grootte en bouw: Forse klauwier met in verhouding grote kop en lange staart. Buitenste staartpennen opvallend korter dan de andere, vooral in vlucht of tijdens het poetsen opvallend. Zware snavel met een hoge basis en haakvormige punt. Korte handpenprojectie, naar schatting ca. 60-65% van de tertiallengte. In zit vijf handpen-toppen zichtbaar.

Kop: Kleur van kruin en hals opvallend grijzer dan de mantel. Van snavel tot mantel ging de kleur geleidelijk over van (wittig) lichtgrijs op kruin en voorhoofd naar eerder bruingrijs in de hals. Opvallend zwart en scherp begrensd masker en dunne witte wenkbrauwstreep. Wenkbrauwstreep kwam samen op voorhoofd. Keel wit met beige waas vanuit borst richting mondstreek.

Bovendelen: Mantel ongetekend bruingrijs tot bruin, met vooral op bovenste helft grijstinten vermengd in het bruin. Stuit en bovenstaart warmer oranjebruin.

Onderdelen: Borst, flanken en onderstaartdekveren mooi diep oranje-achtig, niet geschubd. Centraal deel van de buik iets witter.

Vleugel: Donker zwartachtig bruin, duidelijk donkerder dan rest bovendelen, maar lichter dan het masker. Blekere zone maar geen witte vlek op handpenbases. Opvallend lichterbruine randen aan dekveren en tertials.

Staart: Bovenstaart ongeveer zelfde bruine kleur als onderste deel mantel. Toppen staartpennen subtiel bleker.

Naakte delen: Snavel zwartachtig met blekere, grijsroze ondersnavelbasis tot 2/3 van de snavel lengte. Ook onderste, basale deel van bovensnavel bleker van kleur. Poten zwartachtig. Oog zwart.

Rui en sleet: Geen zichtbaar ruicontrast in de vleugel.

Geluid: Zwijgzaam.

Gedrag: Actief jagend als typische klauwier: vanuit struiken, kleine bomen of paaltjes op allerlei insecten. Meestal niet hoger dan een

■ Bruine Klauwier *Lanius cristatus lucionensis*, adult mannetje. 25/10/2019. Heist (W) (Foto: Filip De Ruwe)

viertal meter. Meermaals werd gezien dat hij een hommel ving. Kon soms ook voor geruime tijd onzichtbaar midden in een struik rusten. Liet zich doorgaans goed bekijken en was redelijk honkvast.

Determinatie

Op basis van jizz was het snel duidelijk dat het een Bruine Klauwier betrof. Pas toen de vogel snel uit beeld verdween, realiseerden we ons dat we in feite geen harde kenmerken gezien hadden én bovendien geen bewijsfoto's hadden gemaakt. Even drong een lichte vrees zich op dat we de waarneming te snel hadden doorgegeven en er een massale twitch in beweging was gezet, vooraleer een eventuele hybride met zekerheid kon worden uitgesloten.

Na enkele minuten kwam de klauwier gelukkig weer tevoorschijn, namen we bewijsfoto's, en werden de doorslaggevendende kenmerken gecontroleerd. Het meest in het oog springende kenmerk was het formaat en de bouw. Hoewel geen directe vergelijking mogelijk was, leek de vogel fors met een zwaardere snavel, een grotere kop en een langere staart dan Grauwe *L. collurio*, Daurische of Turkestaanse Klauwier. Het ontbreken van een witte vlek op de bases van de handpennen, de relatief korte handpenprojectie en de getrapte staart (door de gradueel kortere buitenste staartpennen) zijn diagnostisch voor Bruine Klauwier. Ook de effen (grijs)bruin gekleurde mantel en staart en de oranjebruine tinten op de onderdelen passen op die soort.

Na het circuleren van de eerste foto's op de Dutch Birding-app ontvingen we van meerdere vogelaars de vraag of het geen Langstaartklauwier *L. schach* kon zijn. Best begrijpelijk gezien het hier niet ging om de te verwachten nominaat *cristatus* (die staat afgebeeld in de ANWB-gids), maar om de veel kleurrijkere ondersoort *lucionensis*. De grijze kruin en de oranje tinten op de onderdelen doen inderdaad aan Langstaartklauwier denken, maar die soort is iets groter met een nog langere, zwartachtige staart. Langstaart heeft bovendien wél een witte vlek op de handpenbases. Verder was de mantel bij onze vogel bruin getint, bij Langstaart is die eerder grijs met oranje. Bij Bruine Klauwier loopt het zwarte masker niet door over het voorhoofd en is de staart getript: de buitenste staartpen is nagenoeg een derde tot bijna de helft korter dan de volledige staartlengte. Dat is uniek onder de West-Palearctische klauwieren. Vooral de grijze kruin maakte meteen duidelijk dat het bij onze vogel om de meer oostelijke ondersoort *L. c. lucionensis* ging. Die kende ik van vogelreizen in China en Thailand. Dat was maar goed, want veldgidsen geven geen informatie over de verschillende ondersoorten.

Verspreiding en ondersoorten van de Bruine Klauwier

Verspreiding

De Bruine Klauwier is de Oost-aziatische tegenhanger van de Grauwe Klauwier en de twee izabelklauwieren, vroeger werden ze overigens alle als één soort aanzien. De Bruine Klauwier heeft een groot verspreidingsgebied: van de oostrand van West-Siberië (min of meer grenzend aan het verspreidingsgebied van de Grauwe Klauwier) oostwaarts tot Kamtsjatka en zuidwaarts tot Zuid-China. Het overwinteringsgebied loopt aansluitend zuidwaarts tot Zuid-Oost-Indonesië en westwaarts tot en met het Indisch subcontinent.

Ondersoorten

De taxonomische status en de indeling van Bruine Klauwier in ondersoorten is vrij stabiel en taxonomische soortenlijsten zijn vrij unaniem. De vier ondersoorten zijn *L. c. cristatus*, oostelijker zijn er 'kleinere' populaties van *L. c. lucionensis*, *L. c. confusus*, *L. c. superciliosus* (Lefranc & Worfolk 1997, del Hoyo et al. 2008, Worldbirdnames).

Nominaat *L. c. cristatus* is de algemeenste en meest westelijke broedende ondersoort, die in toenemende mate als dwaalgast in het West-Palearctisch gebied opduikt (Shirihai & Svensson 2018). Ze is

► Bruine Klauwier *Lanius cristatus lucionensis*, adult mannetje. 26/10/2019. Heist (W). De getrapte staart is hier goed zichtbaar (Foto: Victor Claes)

uniform zachtbruin op de bovendelen en crèmekleurig op de onderdelen. Wenkbrauwstreep en keel zijn wit.

De ondersoort *L. c. superciliosus* (de zogenaamde *Japanese Shrike*) lijkt qua uiterlijk sterk op *cristatus*, maar is rosser bruin en heeft een breder wit voorhoofd en wenkbrauwstreep.

L. c. confusus blijkt zowat de vreemde eend in de bijt (Moores 2004) met de meeste onduidelikheden in verspreiding en variatie in het verenkleed. Worfolk (1997) vermeldt kortweg dat hij niet te onderscheiden is van *cristatus*, maar dat hij doorgaans wel iets grijzer is en vaker een breder wit voorhoofd vertoont. Het is niet uitgesloten dat het een meng- en/of overgangsvorm is tussen *lucionensis* en *cristatus*, waarmee de vraag kan gesteld worden of het wel een volwaardige ondersoort is.

Vooral *L. c. lucionensis* (de zogenaamde *Philippine Shrike*, genoemd naar het belangrijkste deel van het overwinteringsgebied) laat zich het gemakkelijkst onderscheiden van de andere ondersoorten (Lefranc & Worfolk 1997, del Hoyo et al. 2008). Ze is grijzer dan de andere drie en de meest typische individuen hebben een grijze kruin als opvallendste kenmerk. De wenkbrauwstreep is doorgaans smaller dan bij de andere ondersoorten. De onderdelen zijn oranjebeige van borst tot onderstaartdekveren. De rosbruine stuit en de bovenstaartdekveren contrasteren meer met de rest van de bovendelen. Vrouwtjes van *lucionensis* zijn iets bleker en minder contrastrijk en hebben een bruinzwart masker, bij mannetjes is het masker diepzwart.

L. c. lucionensis broedt in Oost-China, Korea en Zuid-Japan, en trekt het minst ver van alle ondersoorten, de Zuid-Koreaanse en Oost-

Chinese vogels blijven zelfs in het broedgebied. Maar een aantal vogels bereikt ook de kuststreek van Zuidoost-China, Taiwan, de Filipijnen, Noord-Borneo en Noord-Sulawesi. Er is ook een waarneming in Nieuw-Zeeland (Worfolk 1997) en op de eilanden Halmahera, Noord-Molukken, en Ceram, Zuid-Molukken, in Indonesië (Worfolk 2008).

Shirihai & Svensson (2018) vermelden dat *lucionensis* en *superciliosus* dermate van *cristatus* verschillen, dat ze in de toekomst mogelijk als volwaardige soort kunnen worden beschouwd. Dit in tegenstelling tot de zeer sterk op elkaar gelijkende *cristatus* en *confusus*.

Er zit wel wat variatie in het verenkleed van *lucionensis*. Lang niet alle individuen hebben een even omvangrijke grijze kruin als de vogel van Heist. Vaak is de zachtgrijze kleur alleen opvallend op de voor- tot middenkruin, en verloopt hij naar achter toe al snel naar grijsbruin. Het zijn die vogels die moeilijk of niet te onderscheiden zijn van (sommige?) vogels van de ondersoort *confusus* of van vogels uit de overlapzone. De literatuur blijft echter bijzonder vaag rond het definiëren van *confusus*.

De Heistse Bruine Klauwier was zelfs voor *lucionensis* een duidelijk getekend individu, al hing het contrast van de grijze kruin sterk af van de belichting. Op sommige momenten gaf die een haast Grauwe Klauwier-achtig effect. Een snelle vergelijking met de aanwezige balgen in het Natural History Museum in Tring (VK) leerde dat geen van de beschikbare mannetjes in de collectie zo opvallend getekend was als de Heistse vogel. Maar online zijn foto's van zeer vergelijkbare individuen gemakkelijk te vinden. Sommige mannetjes vallen nog iets meer op omdat de mantel soms nog grijzer is dan bij de Belgische vogel. Maar bij die individuen steekt de grijze kruin bijgevolg minder af tegen de rest van het verenkleed. De Heiste Bruine Klauwier was dus zeker niet de meest extreem getekende, maar wel duidelijker getekend dan het gemiddelde mannetje *lucionensis*. Er waren geen zichtbare aanwijzingen van gemixte kenmerken van andere ondersoorten. We kunnen stellen dat de vogel in vogelvlucht zowat 9000 kilometer van zijn broedgebied is terecht gekomen.

De nominaatvorm van de Bruine Klauwier is ook al vastgesteld in Noord-Amerika. Howell et al. (2014) vermeldt dat *superciliosus* en *lucionensis* vanwege hun trekpatroon daar ook te verwachten zijn, maar laat *confusus* volledig onvermeld.

Voorkomen in België en Europa

In het West-Paleartic gebied werd de Bruine Klauwier voor het eerst vastgesteld op 3/10/1984 bij Nidingen, Halland (SE), gevolgd door waarnemingen in Sumburgh, Shetland (VK) op 2/10/1985 en in Gedser, Lolland-Falster (Dk) op 15/10/1988. Daarna duurde het tot 1999 vooraleer de vierde waarneming plaats vond. Vanaf de eeuwwisseling kwam er een opvallende versnelling in het aantal waarnemingen. Ze werden vroeger zeker niet over het hoofd gezien: zowat alle bruinige klauwieren werden altijd al nauwlettend gescreend op de mogelijkheid van o.a. Daurische of Turkestaanse Klauwier. Bovendien zijn vrijwel alle gevallen, ook die van hybriden of afwijkende Grauwe Klauwieren, doorgaans netjes gedocumenteerd. Het is dus zeer onwaarschijnlijk dat ze eerder door de mazen van het net glipten. Ondanks de grote afstand die ze moeten afleggen om hier verzeild te geraken, is de frequentie waarmee Bruine Klauwieren verdwalen de laatste decennia sterk toegenomen. Nochtans neemt de omvang van de broedpopulatie geleidelijk af (BirdLife 2020).

De Heistse waarneming betekent de eerste waarneming van Bruine Klauwier voor België. Nederland kent reeds vier gevallen, waarvan de eerste van 18/01 tot 8/05/2014 bij Den Helder, Noord-Holland, en de tweede van 19/02 tot 7/03/2017 in Den Helder, Noord-Holland. In

2019 volgden er twee waarnemingen: een eerste winter op Vlieland, Friesland, van 3 tot 5/10 en een adult mannetje bij Oss, Noord-Brabant, op 12/10.

In het najaar van 2019 verschenen er ook elders in Europa opvallend veel Bruine Klauwieren: in totaal werden er 14 opgemerkt (www.tarsiger.com, Ławicki & Van den Berg 2019). Vijf daarvan werden gezien in Schotland. Daarmee komt het totaal voor Bruine Klauwier in Groot-Brittannië alleen al op 31 waarnemingen.

Het BRBC aanvaardde deze waarneming reeds op ondersoort als *L. c. lucionensis* (med. Miguel Demeulemeester namens het BRBC). Wel met het voorbehoud dat de variatie binnen *confusus* nog slecht gekend is of vaag beschreven staat, en dat er weinig duidelijkheid is over de variatie in vogels uit de overlapzone.

De Zweedse vogel van 2019, een adult mannetje op het eiland Landsort, Södermanland op 5 en 6/10, was minder uitgesproken getekend dan de Belgische vogel en betrof dus met zekerheid een ander individu. De kruin was alleen tegen het voorhoofd en de wenkbrauwstreep echt grijs, de bovendelen bruiner, en de stuit minder contrasterend rosbruin. Het verenkleed sluit *cristatus* wellicht uit, maar het is niet duidelijk of de kenmerken voldoende uitgesproken waren om *confusus* hier uit te sluiten. De waarneming werd door de Zweedse zeldzaamhedencommissie voorlopig aanvaard als Bruine Klauwier, met als subspecifiele identiteit *lucionensis/confusus* (med. Björn Malmhagen namens SKOF). Voorlopig blijft de Belgische waarneming daarmee het enige in Europa en het West-Paleartic gebied, dat als *lucionensis* werd aanvaard.

Ook een adult vrouwtje dat in november-december 1999 in Ballyferriter, County Kerry, Ierland, verbleef, vertoonde slechts enkele *lucionensis*-kenmerken en ook hier werd een mengvorm met *confusus* niet uitgesloten (Ottens 2012, Worfolk 2000). Alle andere Europese waarnemingen betroffen, voor zover te achterhalen, vogels van de nominaatvorm *cristatus*. Ook een waarneming op St-Lawrence Island, bij de westkust van Alaska in de Beringstraat, in juni 1977, had waarschijnlijk betrekking op *lucionensis* (Worfolk 1997).

Dankwoord

Dank aan Miguel Demeulemeester voor toelichting over de behandeling van dit geval in het BRBC. Aan Måns Karlsson en Björn Malmhagen voor informatie over de Zweedse vogel en aan Marcel Haas voor een update van de West-Paleartic status.

Dank ook aan Hein van Grouw voor toegang tot de collectie van het Natural History Museum in Tring (GB). Filip De Ruwe en Victor Claes stelden hun foto's ter beschikking.

Kenny Hessel, Ieperse heerweg 14, 8820 Torhout
(kenny.hessel@inbo.be)

Gerald Driessens, Natuurpunt Studie
(gerald.driessens@natuurpunt.be)

Referenties

- Howell SNG, Lewington I & Russell W. 2014. *Rare Birds of North America*. Princeton University Press.
- Ławicki Ł & van den Berg A. 2019. WP Reports. *Dutch Birding* 41 (6): 423-440.
- Lefranc N & Worfolk T. 1997. *Shrikes. A Guide to the Shrikes of the World*. Pica Press, Sussex.
- Shirihai H & Svensson L. 2018. *Handbook of Western Palearctic Birds, Vol II; Passerines: Flycatchers to Buntings*. Helm, London, Oxford, New York, New Delhi, Sydney.
- Yosef R. 2008. Brown Shrike *Lanius cristatus*. Pp. 774-778 in: del Hoyo J, Elliot A & Christie DA. 2008. *Handbook of the Birds of the World. Vol 13. Penduline-tits to Shrikes*. Lynx Edicions, Barcelona.
- Worfolk T. 2000. Identification of Red-backed, Isabelline and Brown Shrikes. *Dutch Birding* 22 (6): 323-362.

Webreferenties

- BirdLife International (2020) Species factsheet: *Lanius cristatus*. Gedownload van <http://www.birdlife.org> op 12/05/2020.
- https://www.dutchavifauna.nl/species/bruine_klauwier
- <https://www.worldbirdnames.org/>
- Moore N. 2004. Brown Shrike *Lanius cristatus* appearance and variability of individuals seen on migration in South Korea. http://www.birdskorea.org/Birds/Identification/ID_Notes/BK-ID-Brown-Shrike.shtml
- Ottens G. 2012: https://www.dutchbirding.nl/klauwieren/760/bruine_klauwieren_in_europa

Samenvatting - Summary - Résumé

Op 25/10/2019 ontdekten Kenny Hessel en Geert Carette een Bruine Klauwier *Lanius cristatus* in Heist, op de rand van het havengebied van Zeebrugge (W), dat zich al meermaals bewees als een ware 'migrant-trap'. De vogel werd onmiddellijk herkend en de ontdekking werd bekend gemaakt, zodat tientallen waarnemers konden meegenieten van deze nieuwe soort voor België, die tot 29/10/2019 aanwezig bleef in het aangrenzende natuurgebied De Sashul.

De Bruine Klauwier werd in 1984 voor het eerst waargenomen in Europa maar ondertussen liggen er al tientallen waarnemingen voor waaronder 4 in Nederland en 31 in het Verenigd Koninkrijk. De reden van de snelle recente toename is niet bekend.

De herkomst van de Heistse Bruine Klauwier maakte dit geval extra bijzonder, het ging immers om een duidelijk getekend mannetje van de ondersoort *L. c. lucionensis*, die nog oostelijker voorkomt dan de nominaatvorm *L. c. cristatus*, waaraan de andere Europese gevallen worden toegeschreven. Het Belgian Rare Birds Committee (BRBC) aanvaardde de waarneming reeds als *lucionensis*, waarmee dit het eerste aanvaarde geval van deze ondersoort voor Europa en het West-Palearctisch gebied is.

First record of Brown Shrike *Lanius cristatus* in Belgium and first record of subspecies *L. c. lucionensis* for the Western-Palearctic

On 25/10/2019 Kenny Hessel and Geert Carette discovered a Brown Shrike *Lanius cristatus* in Heist, on the edge of the port area of Zeebrugge (W), which has already proven several times to be a true 'migrant trap'. The bird was immediately recognized and dozens of observers could enjoy this new species for Belgium, which remained in the adjacent De Sashul nature reserve until 29/10/2019.

The Brown Shrike was first sighted in Europe in 1984, but there are now dozens of sightings, including 4 in the Netherlands and 31 in the United Kingdom. The reason for this rapid recent increase is unknown.

*The origin of the Heist Brown Shrike made this case extra special, because it was a clearly marked male of the subspecies *L. c. lucionensis*, which is even more easterly than the nominate form *L. c. cristatus*, to which the other European cases are attributed. The Belgian Rare Birds Committee (BRBC) already accepted the sighting as *lucionensis*, making this the first accepted case of this subspecies for Europe and the Western Palearctic region.*

Première observation de Pie-grièche brune *Lanius cristatus* en Belgique et première cas de la sous-espèce *L. c. lucionensis* pour le Paléarctique occidental

Le 25 octobre 2019, Kenny Hessel et Geert Carette ont découvert une Pie-grièche brune *Lanius cristatus* à Heist, en bordure de la zone portuaire de Zeebrugge (O), qui a déjà fait ses preuves à plusieurs reprises comme un véritable "piège à migrants". L'oiseau a été immédiatement reconnu et la découverte a été annoncée, afin que des dizaines d'observateurs puissent profiter de cette nouvelle espèce pour la Belgique, qui est restée dans la réserve naturelle De Sashul adjacente jusqu'au 29 octobre 2019.

Le Pie-grièche brune a été aperçue pour la première fois en Europe en 1984, mais il existe maintenant des dizaines d'observations, dont 4 aux Pays-Bas et 31 au Royaume-Uni. La raison de la récente augmentation rapide est inconnue.

L'origine de la Pie-grièche brune a rendu ce cas très spécial, car il s'agissait d'un mâle clairement dessiné de la sous-espèce *L. c. lucionensis*, qui vit encore plus à l'est que la forme nominale *L. c. cristatus*, auquel sont attribués les autres cas européens. Le Comité belge des oiseaux rares (BRBC) a déjà accepté l'observation comme *lucionensis*, ce qui en fait le premier cas accepté de cette sous-espèce pour l'Europe et le Paléarctique occidental.